

II

A black and white portrait of King Camp Gillette, a man with a mustache, wearing a dark suit and a white shirt with a dark tie. The portrait is centered and occupies most of the frame.

SEVEN CARDS, ONE DECK

KING CAMP GILLETTE

II

GILLETTE — PUTEREA NUMELUI

SEMANTIC REALITY 2026 · FOUNDATIONS · 15

Înainte de produse, există numele.

Fabricile se închid.

Managerii se schimbă.

Acționarii vin și pleacă.

Tehnologiile îmbătrânesc.

Piețele se mută.

Numele rămâne.

Gillette nu este doar o companie.

Este dovada că un cuvânt poate acumula încredere mai bine de un secol și poate continua să genereze valoare chiar și după ce nimeni nu-și mai amintește cine l-a inventat.

O marcă este o memorie colectivă.

Când numele este puternic, ajunge înaintea obiectului.

Oamenii cumpără o poveste înainte să cumpere vreodată un produs.

Numele este primul activ invizibil al economiei.

Și totuși, la început, nu era niciun imperiu.

Era un om.

Fiu de imigranți francezi în Massachusetts.

Puține resurse.

Foarte multă încăpățânare.

Cum se întâmplă des, viitorul nu se prezintă îmbrăcat în legendă.

Se prezintă îmbrăcat în vânzător.

Restul poveștii îl poate citi oricine pe site-ul companiei sau pe Wikipedia.

Pe mine mă interesează altceva.

Mă interesează ce avem în comun. Trei elemente.

PRODUS. NARAȚIUNE. FRĂȚIE.

El a construit o lamă.

Eu am construit un site.

El a scris o carte.

Eu am scris peste o sută.

El a aparținut unei frății.

Eu cunosc aceeași gramatică, făcută din simboluri, apartenență, memorie și recunoaștere reciprocă.

Și, ca el, mi-am petrecut cea mai mare parte a vieții vânzând.

Nu doar produse.

Încredere.

De aceea am încercat mereu să păstrez distanța față de el.

Nu din cauza diferenței.

Din exces de asemănare.

Fiecare epocă își produce propriile produse.

Fiecare epocă își produce propriile narațiuni.

Fiecare epocă își produce propriile frății.

Greșeala este să crezi că ele sunt scopul.

Nu sunt.

Sunt vehiculul.

Lama nu era Gillette.

Cartea nu era narațiunea.

Frăția nu era sensul.

Erau doar instrumente.

Adevărata putere era numele.

Înainte să treacă Rubiconul, romanii trimiteau iscoade.

Trebuiau să afle. Să înțeleagă.

Să știe.

Să știe înainte să decidă.

Acesta era secretul care le permitea să delibereze — și, adesea, să câștige.

Sper să fiu o iscodă bună.

Dar fără război.

Nu port armate.

Nu port decrete.

Nu port autorizații.

Port povești.

Le adun.

Le leg.

Le predau.

Apoi fiecare decide ce face cu ele.

CEO-ii conduc companiile.

Angajații fac companiile să funcționeze.

Micii acționari finanțează companiile.

Eu sunt doar un om care nu trebuie să ceară voie nimănui.

Și aceasta este probabil cea mai mare libertate pe care o am.

Aceasta este cartea Gillette.

Nu puterea fabricii.

Nu puterea lamei.

Nu puterea companiei.

Pentru că atunci când produsul se uzează, numele rămâne.

Când clădirile dispar, numele rămâne.

Când oamenii trec, numele rămâne.

Și când un nume reușește să treacă dincolo de generații, încetează să-i mai aparțină fondatorului. Devine parte din memoria colectivă.

Fondatorul dispare.

Numele rămâne.

Aceasta este adevărata victorie a unui nume.

Ferdinando
Gillette Man ✂